Biographica
Oden
1922

brända kinder, 8 små vita tänder,
står för sig själv när hon bara får
hålla sig i en stol, kryper och små-
pratar. Den starka luften här har gjort
henne mycket gott, hon har härlig
aptit och sömn. Ja, efter middag
vilar vi och läser, mest franska.
och när Britt kommit till ro tar
vi ofta en skogspromenad för att se
på linnéa-ställena i blom eller sol-
nedgången över viken. Läggtiden är det
ej värt tala om, den är inte så förståndig
som den borde vara. Jag har god hjälp
av min lilla Nanna, som ensam sköter
kök och tvätt, och är därför glad att även
få behålla henne för vintern. Agnes K. fr.
Upsala har varit här en tid och skött
Britt, så jag har bara fått vila, och Sven
börjar bli nöjd med mina runda kinder
igen. Vi ha också haft några av Svens Upsala
vänner här på besök. Mamma kommer dock
ej förrän 5 aug. efter vad det nu ser ut. —
En innerlig hälsning till er båda från
Agnes Sven Bojan.

Grisslehamn 18 juli
1922.

Kära vår lilla Farmor!

Nu gå sommardagarna så
fort med sin ljuvliga vila och
glädje och vi komma att närmare
vår minnesdag som vi ha gemen-
sam med Farmor. Och då känner
man ett så starkt behov att tacka,
först tacka för att vi fattiga barn
fått komma till en så stor lycka
och så för att Farmor tog emot oss
så förstående och kärleksfullt som
bara en människa kan göra som
ser igenom de yttre formernas intig-
het och till Guds vägar i det fördolda.

Då föreföll det mig så naturligt att Farmor genast skulle förstå att det var det enda rätta, efteråt har jag förstått att det var som en särskild välsignelse för oss att vi fick vara ensam med Farmor vid detta viktiga steg. Ty annars hade vi nog stått bra ensamma bland alla undrande människor. Tack därför för den 29 juli 1920. Det skall jag aldrig glömma, hur god Farmor då var mot oss. —

Nu sitter vi här tillsammans Bojan och jag i regnvädret och stoppar strumpor, Sven läser hemi och Britt sover. Men regnet är mycket efterlängtat och det förefaller som vi fått en grundlig rotblöta för både potatis och jordgubbar för att ej tala om rosorna som stått i knopp under en lång torkperiod, så det är en glädje att höra på plasket i vattentunnorna. Bojan har blivit så rund och frisk och är glad som en lärka från morgon till kväll. Vi äro så glada att ha henne här. Hon passar så väl in i vårt hem. Farmor må tro att vi ha dagen förståndigt uppdelad. Kl. 7 stiger vi upp, då Britt väcker hela huset. Så tar vi solbad på verandan gymnastik och bad, så städning och frukost kl. 9. Kl. 11 går Britt och jag i var sin säng och sover i två timmar, medan Bojan arbetar i trädgården och Sven skriver hemi, och klockan 1 är det allmän samling kring tébordet på verandan. Sedan kommer den „lediga" tiden till middag kl. 5 och vanligtvis ro vi då ut till en holme och badar och tar Britt med oss. Hon ser ut som en liten käck sjömanstös med runda sol-